

berti regis anno 33. Subscripsit foundationi ecclesiae Sancti Dionysii de Vergiaco anno 1032, indict. xv, Henrici regis anno 11. Subscripsit et chartae Helmuini episcopi Alduensis Corbiniacense Cœnobium Flaviniacensi restituentis anno 1034. Concilio Bituricensi adfuit anno 1040 et subscripsit donationi ab Aymone archiepiscopo factae monasterio S. Sulpicii. Subscripsit anno 1041 donationi factae Capitulo ab Itherio. Subscripsit chartae Hugonis archiepiscopi Moguntini pro canonicis S. Pauli vii Kal. Aprilis 1044. In sequenti Henrici regis 15 præposituram, quam Hugo præpositus perverse gesserat et episcopi in manibus dimiserat, canonicis tribuit qui eidein in compensationem ecclesiam S. Troesii dederunt, quod in synodo Vercellensi anni 1050 confirmavit Leo IX. Odiloni Cluniacensi abbati reformandam commisit abbatiam S. Salvatoris anno 1045, viii Idus Novem. Interfuit anno 1047 dedicationi S. Mariæ Santonensis. Adstitit synodis Senonensi et Trecenti an. 1048, subscripsitque diplomati Henrici regis pro cella sancti Aigulfi Pruviniensis unita hoc anno cœnobio S. Petri Trecentis. Concilio Remensi adfuit an. 1049, ubi confessus est a suis parentibus plurimum pecuniae pro episcopo datum se tamen inscio, eoque adepto nonnulla ecclesiasticae religioni contraria commisisse.... ideoque officium episcopale velle dimittere potius quam in ejus retentione animam suam pessumdare. Quæ ubi dixit, pastorale pedum ante pedes ipsius apostolici posuit. Ille vero tanti viri flexus devotione... illi per aliud pedum ministerium episcopale reddidit post datum sacramentum quod absque suo consensu pecunia hæc data fuisset. Leonem post concilium secutus Hugo, synodo Romana adfuit

an. 1050 et paulo post Vercellensi. Ejus obtentu Henricus rex concessit B. Roberto fundatori Casæ Dei ut istud monasterium abbatia fieret anno 1052. Memoratur in litteris regis ejusdem pro restituenda S. Victoris abbatia anno 22 regni kalendis Maii. Sacro Philippi regis interfuit x Kal. Junii 1050 eodemque anno concilio Romano, ubi ipsi et aliis episcopis injunctum, ut monachorum Vindocinensium et sancti Albini causam cognoscerent, de qua ejus litteræ in synodo Burdegalensi anni 1068 lectæ fuerant. Litteris quibus Isembardus episcopus Aurelianensis præbendam in ecclesia sua Cluniacensibus circa id tempus largitus est, subscripsit Hugo episcopus Nivernensis, et ecclesiae Aurelianensis abbas et canonicus. Ecclesiam sancti Stephani a S. Columbano pro monialibus in suburbio Nivernensi fundatam, tunc vero partim vetustate, partim incendio aliisve necessitatibus eo redactam, ut vix parietes superessent, cujus mediam partem Hugo nepos suus clericus et decanus a Willelmo comite tenebat, canonicis B. Sylvestri papæ Romani regulam tenentibus concessit anno 1063. Hæcque donatio in Concilio Cabilonensi anno 1064 confirmata fuit xvi Kal. Sept. in octavis B. Laurentii, cui adfuit Hugo, et lecta in festo sequenti Nativitatis B. Mariæ in ecclesia S. Stephani. Denique subscripsit Hugo an. 1065, Philippi regis v, vii Kal. Febr., chartæ Gauzberti militis pagi Wartinensis ecclesiam nomine Kadelatam Floriacensibus monachis donantis. Eodem anno Roma rediens, ubi duobus conciliis adfuerat, obiit in via anno episcopatus lvi, et in Parodiana abbatia honorifice sepultus est viii Id. Maii. Memoratur Nonis Maii in Martirologio Antissiodorensi.

EPISTOLA HUGONIS

NIVERNENSIS EPISCOPI

AD BARTHOLOMÆUM TURONENSEM ARCHIEPISCOPUM

De cella Credonensi in concilio Romano sub Nicolao papa Vindocinensibus monachis asserta.

(Mansi Concil., t. XIX, col. 901.)

B. Turonensi archiepiscopo, E. Andegavensi episcopo, et comiti GAUFRIDO HUGO Nivernensis episcopus unicuique perpetuæ felicitatis munus.

Preterito anno dum Romæ in sancta synodo essemus, dubitabilis querela ad aures papæ N. venit de quadam ecclesia S. Clementis Credonensis, quam sanctæ Trinitatis Vindocinensis ecclesiae fratres et S. Albini monachi invicem proponentibus nobis ostenderunt. Papa vero, pluribus intentus, hoc Metensi episcopo atque Treassinio, necnon et mihi

Nivernensi, et Cenomanensi, atque Aretensi et Liminensi seorsum euntibus indagari jussit, cui supradicta secundum jus concederetur ecclesia. Nos vero ut ab utrisque monachis audivimus, id ipsum papæ retulimus. Ipse vero in plenaria synodo supradictam ecclesiam S. Trinitatis cœnobio vindicavit, quoniam hoc judicavimus quod nemo seum quod tenet ab aliquo potest dimittere ecclesiae, nec alicui nisi per comeatum illius a quo descendit. Valet.

ANNO DOMINI MLXV.

BOVO ABBAS S. BERTINI.

NOTITIA HISTORICA,

(Fabric., *Biblioth. med. et inf. Lat.*, tom. I, pag. 267.)

Bovo, Gallo-Belga, abbas ordinis S. Benedicti monasterii Sithivensis in Morinis circa annum 1060, cujus narratio de inventione et elevatione corporis S. Bertini abbatis, ob Northmannorum metum reconditi, facta an. 1052, edita a Mabillonio Sæc. III Bened., pag. 153.